

Scénář František Václavík

Je únor 1959. V Československu probíhá temná doba znárodnování. Těmto událostem neunikla ani rodina Václavíkových z Lázní Bělohradu. Takto vzpomíná, tehdy šestnáctiletý František Václavík, na událost, která odstartovala znárodnění rodinné kovárny.

13:18 – 14:0 „*Prohlásil, že chtěj zlato, vkladní knížky nebo peníze na hotovosti a otec povídá: Tohle je můj zlato, ruče ty to vydělávaj, to zlato. Ale já zlato žádný nemám, cenný věci, šperky, hodinky. Otec ukázal hodinky a já jsem ještě říkal. Otec má hodinky od babičky, ty mu koupila k dvacetinám. Jsou to starý hodinky. Oni si je vzali, jo?*“

Neznárodněovalo se jen u Václavíků doma, ale i v jejich kovářské dílně, kterou měl původně v budoucnu František převzít. V seznamu zabavených věcí se objevil i nákladní automobil. František věděl, o co jde a nehodlal se automobilu vzdát.

26:41 – 27:24 „*No a samo sebou auto že jo. To sebrali a odjeli s ním na Horní Novou Ves a zadřeli motor, protože to bylo bez oleje. Ani to si ten šofér nekontroloval, jestli tam je olej nebo není. A to s tím olejem bylo naschvál? No, to jsem udělal já, protože v nestřeženej okamžik nebyla zapečetěná garáž a já jsem ten olej vypustil do vany, co se vypouštěl olej.*“

Po několika návštěvách veřejné bezpečnosti se situace vyostřuje a Františkov otec je zatčen a celou noc vyslýchán. Právnick JUDr. Veselý situaci vyjasňuje, pro Václavíky je neřešitelná a otec bude muset být odsouzen.

20:48 – 21:18 „*A pak říkal právník, jednou měl právníka, jako dneska si ho pamatuju. Ten mu povídal: „ Pane Václavíku, musíte to brát tak, že vy musíte bejt obviněnej a musíte dostat nejméně 3 roky, aby vám mohli sebrat veškerej majetek.*““

Po vykonstruovaném soudním procesu byl otec skutečně odsouzen a odseděl si tři roky ve vězení. K tomu se rodina ocitla bez obživy a byla nucena zaplatit polovinu svého domu, aby jej získala zpět, stejně jako piano, na němž otec trval.

František Václavík se v oboru nakonec vyučil a celý život pracoval v podniku Silniční stroje a zařízení v Nové Pace, a pracoval tam rád. Oženil se s Věrou Trejbalovou, narodily se jim tři děti, František, Hana a Radek. Na stará kolena si František Václavík splnil svůj životní sen a podíval se do Alp. Prožil a žije hezký a plný život. Díky panu Václavíkovi jsme nahlédli do temných časů totalitního režimu v Československu. Překvapilo nás, že navzdory všem nespravedlnostem, nijak nezatrpkal a život si užil.